

മംഗളാശംസ

ഡാ: കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ

ശ്രീ സ്വാതിതിരുനാൾ സംഗീത കലാശാലയുടെ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് ഞാൻ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിൽ മാത്രമല്ല അന്യരാജ്യങ്ങളിലും പേരുകേട്ട ഒരു സ്ഥാപനമാണിത്. തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയുടെ ഫലമായി ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവന്റെ ഭരണകാലത്ത് നിലവിൽ വന്ന ഈ കലാശാല മുപ്പതുവർഷത്തെ വിശിഷ്ട സേവനം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. പടുപാട്ടൊന്നു പാടുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവനെന്ന് പരിഹസിക്കപ്പെട്ടുവന്ന മലയാളിക്ക് ഇന്നു സംഗീതത്തിൽ വല്ല താൽപര്യവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, നാട്ടിൻപുറത്തെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന ഉത്സവപരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നാട്ടുകാരനായ ഒരു പാട്ടുകാരനെ കൂട്ടിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം സംജാതമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന് നാം ഈ കലാശാലയോടാണ് നന്ദി പറയേണ്ടത്. തീർച്ചയായും ഈ ജൂബിലിയാഘോഷത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം ആഹ്ലാദിക്കുവാൻ കേരളീയർക്ക് അവകാശമുണ്ട്.

സംഗീതം പഠിപ്പിക്കുവാനാണ്, സംഗീതത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുവാനല്ല, ഈ കലാശാല സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഗതി അത്യധികം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ആധുനിക കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികളെ പൊതുവെ വികലമാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്. അത് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വികലമാക്കുക മാത്രമല്ല, ഏറെക്കുറെ നിഷ്ഫലവും ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു ക്രാന്തദർശിയായിരുന്നു ഗാന്ധിജി. ആ മഹാപുരുഷന്റെ ഉപദേശങ്ങളും, അദ്ദേഹം തന്നെയും, വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അതേക്കുറിച്ചൊന്നും പറഞ്ഞിട്ട് പ്രയോജനമില്ല. എന്നു വരികിലും, സംഗീതത്തിനെക്കുറിച്ചും ഈ ഭാഗ്യദോഷം ഉപകാതിരിക്കട്ടെ എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സംഗീതത്തെപ്പറ്റി വിപുലമായ പഠനം നടത്തുകയും, ശബ്ദത്തിന്റെ സ്വരൂപം, സപ്തസ്വരങ്ങളുടെ ഭൗതിക ശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനം, തൊഴിയുടെയും ചെവിയുടെയും ഘടന, വാദ്യോപകരണങ്ങളുടെ യന്ത്രഗണിതം, പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ സംഗീതശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളുടെ താരതമ്യം, ബീഥോവന്റെയും ബാഹിന്റെയും ത്വഗരാജന്റെയും ജീവചരിത്രം, നാടകശാലകളുടെ വാസ്തുശിരീഷം, റേഡിയോ തരംഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, പ്രക്ഷേപണ വിദ്യയുടെ സാങ്കേതിക വശങ്ങൾ, ബി. ബി. സി. ആകാശവാണി എന്നിവയുടെ ചരിത്രം, എന്നീ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തി തീസിസ് എഴുതി ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദം നേടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് സംഗീതം പഠിക്കണം; പാടാൻ പഠിക്കണം; ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സംഗീതം പഠിക്കണം; നാദബ്രഹ്മത്തെ നിദിദ്യാസം ചെയ്യണം. അല്ലാതെ, അതിനെ 'പഠിപ്പിച്ച്' നിന്ന് പുസ്തകവിദ്യ പഠിച്ച് പരീക്ഷയെഴുതി പ്രശസ്ത വിജയം കരസ്ഥമാക്കിയാൽ ബിരുദധാരികളായി നടക്കാം: പാട്ട് ഉറവുകയില്ല. ഈ കലാശാല ഏറെയും ശ്ലാഘനീയമായ സേവനം ചെയ്തത് ഈ വിഷയത്തിലാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളെ പാടാൻ പഠിപ്പിക്കുക എന്ന ധർമ്മം ഈ സംസ്ഥാനത്തിന് അഭിമാനകരമായ വിധത്തിൽ അത് നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉയർന്ന പാഠപദ്ധതികൾ ഏർപ്പെടുത്തി ഈ വിദ്യാലയത്തെ ഒരു കോളേജായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ആലോചിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വളരെയധികം ചർച്ചകൾ നടന്നത് ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. കോളേജ് എന്ന പേര് പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ ഈ വിദ്യാലയത്തെ സർവകലാശാലയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന അഭിപ്രായം സ്വാഭാവികമായി പൊന്തിവന്നു. അതന്തരപ്പെട്ട്, സർവകലാശാലയുടെ അധികാരികളുമായി ദീർഘമായ കൂടിയാലോചനകളും നടത്തുകയുണ്ടായി. സർവകലാശാലയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു ആദ്യമായി ഉന്നയിച്ച പ്രശ്നം അധ്യയന ഭാഷയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. അത് ഇംഗ്ലീഷ് ആണെങ്കിൽ മാത്രമേ സർവകലാശാലയ്ക്ക്

ഈ വിദ്യാലയത്തെ അവരുടെ അധികാരപരിധിയിൽ കൊടുവരുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. ഭരണപരമായി ഇക്കാര്യത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന എനിക്ക് ഈ വാദം അത്യന്തവും വിചിത്രവും, ഏറെക്കുറെ, വിനോദകരവുമായിത്തോന്നി. ഇത്രനാളും ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ അധ്യയനഭാഷ എന്തായിരിക്കണമെന്ന് ആരും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മലയാളവും തമിഴും സ്വന്തമാക്കെ തെലുങ്കും, ഇംഗ്ലീഷ് വശമുള്ളവർ ഇംഗ്ലീഷും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ ആംഗ്ലഭാഷയും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നും, വിദ്യാർത്ഥികളെ പാടാൻ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതാണു ലക്ഷ്യമെന്നും, അക്ഷരവിദ്യ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമില്ലെന്നും ഞാൻ വ്യക്തമാക്കി. പുതിയ പാഠപദ്ധതി തയ്യാറാക്കുവാൻ നിയമിച്ച വിദഗ്ദ്ധക്കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗമായിരുന്ന പ്രൊഫസ്സർ സാംബമൂർത്തിയോടുപോലും ഇക്കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് തർക്കിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് ഗവൺമെന്റിന്റെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായില്ല. സർവകലാശാലക്കാർക്ക് ദുസ്തരമായ വിഷമം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയും ആയിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ പട്ടം താണുപിള്ളയാണ് ഇക്കാര്യം ധീരമായി തീരുമാനിച്ചത്. എന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഈ വിദ്യാലയം സന്ദർശിക്കുകയും, അവിടുത്തെ അധ്യയനത്തിന്റെ സ്വഭാവവും സമ്പ്രദായങ്ങളും നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥാപനത്തെ സർവകലാശാലയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കേണ്ടെന്നും, എന്നാൽ ഒരു കോളേജായിത്തന്നെ ഉയർത്തണമെന്നും ഉത്തരവിട്ടത്.

എട്ടുവർഷക്കാലം ഈ കലാശാലയോട് ഭരണപരമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ, സംഗീതകലാഭംഗിയായും ഫലപ്രദമായും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ സന്തോഷിക്കുവാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പാടാൻ കഴിവില്ലെങ്കിലും പാട്ടുകേട്ട് ആനന്ദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ട് അവിടെ പോകുന്നത് എനിക്കു ആഹ്ലാദകരമായ ഒരഭവമായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും കൂടി നിന്ന് ആരെയും ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്ന രീതിയിൽ പാടുന്ന പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന അധ്യയനം പരീക്ഷയെല്ല, പരിശീലനത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ളതാണെന്ന വസ്തുതയാണ് ഈ കലാശാലയുടെ സവിശേഷത. മഹാവിദ്യാന്മാരായ മുത്തയ്യാഭാഗവതർ, ചെമ്മാങ്കുടി ശ്രീനിവാസയ്യർ, ജി. എൻ. ബാലസുബ്രഹ്മണ്യം എന്നിവരുടെ നേതൃത്വവും സേവനവും ലഭിച്ച ഈ വിശ്രുതവിദ്യാലയം അതിന്റെ സവിശേഷ സ്വഭാവത്തെയും മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തെയും നിലനിർത്തുവാൻ മാത്രമല്ല, നിരന്തരയത്നം കൊടുത്തുപുർവാധികം വികസിപ്പിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദുഃഖവും വേദനയും വേദനയിലധികമുള്ള ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തെ മധുരീകരിക്കുന്ന മഹാപ്രഗ്രഹമാണ് സംഗീതം. അതു നൽകുന്ന ആനന്ദത്തെ പരമപുരുഷാർത്ഥമായിക്കരുതി, ആ അപ്രഭൃതി ശ്രോതാക്കളിൽ കൈവരുത്തി, ലോകസേവനം ചെയ്ത് ജന്മസാഹചര്യം നേടുവാൻ ഉതകുന്ന കലാവൈഭവം യുവജനങ്ങളിൽ വളർത്തുവാൻ അവിടുത്തെ അദ്ധ്യാപകരും, അത് സമാർജ്ജിക്കുവാൻ അവിടെ വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളും ശ്രമിക്കുമാറകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ജൂബിലിയാഘോഷങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സർവ വിജയങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു.